

ಅಂಗೇಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ

ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಮಂಗಳುವರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್
ಉದ್ದೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೈಹಿತ್ಯಾರು
ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದರು.
ಕಚೇರಿಗೆ ಹಾಜರಾದ ಮೌದಲ ದಿನ ವೇದೆ
ಬಂದು ಅವರ ಬಳಿ, ‘ಮಾನೇಜರ್
ಸಾಹೇಬರು ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದ.
ಗಾಬರಿನೊಂಡ ಇವರು, ‘ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ,
ಅಂಥಾದ್ದೇನಾಯತು ಅವರಿಗೆ... ಬೆಳ್ಗೆ
ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇಡ್ಡರಲ್ಲ.. ಮನೆಯಿಂದ
ಕೆಟ್ಟ ಸುದ್ದಿಯೇನಾದರೂ ಬಂತೆ?’ ಎನ್ನುತ್ತಾ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳ ಸುರಿಮಳಗೆದರು.

ಆಗ ವೇದೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ,
‘ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಅಗಿಲ್ಲ ಸಾರ್, ಅವರು
ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ
ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ...’ ಎಂದಾಗ ಮಂಗಳೂರು

ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಸೈಹಿತ್ಯಿಗೆ
ತಮ್ಮ ತ್ವರಿತ ಅರಿವಾಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಂಗಳೂರು ಕನ್ನಡದ ಪರಿಚಯವೂ ಅಯಿತು.

ರಮಣ ಶೆಟ್ಟಿ ರೆಂಜಾಳ್

ಮತ್ತೆ ಹಾರಿರಬಹುದಲ್ಲಾ?

ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧುಗಳಿಂಬಿಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು
ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಮಾನನ ಜೊಳೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೊಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅವರು ‘ಕಿಗ ಎಲ್ಲ ಕೆಡೆ
‘ಚಿಕನ್ ಗುನ್ನಾ’, ‘ವೈರಲ್ ಜ್ಞಾರ್’ ಇರೋದಿಂದ ವೈರು ರಕ್ತಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ನಿಂತರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ
ನೀಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರು. ಅವರ ಮನೆ ಅಸ್ತ್ರೀಯ ಹಿಂಭಾಗವೇ ಇರುವುದರಿಂದ
‘ಅಲ್ಲಿಯ ನೋಳಿಗಳು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೆಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದಿರಬಹುದೇನೇಲ್’ ಎಂದು ಅವರ ಮಗ
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಮ್ಮು, ‘ನೋಳಿಗಳಿಗೆ
ಹತ್ತು ಅಡಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಹಾರಲು ಅಗುವುದಿಲ್ಲ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೆ?’ ಎಂದರು. ಆಗ ನಮ್ಮ
ಮಾವ ‘ಕಗಿನ ನೋಳಿಗಳು ಮೌದಲ ಹತ್ತು ಅಡಿ
ಹಾರಿ ಸ್ಟೇಲ್ ರೆಸ್ಟ್ ತಗೋಂಡು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ಅಡಿ
ಹಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದಲ್ಲಾ?’
ಎಂದಾಗ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಜ್ಞಾರದಿಂದ ನರಭತ್ತಿದ್ದರ
ಮುಖಿದಲ್ಲಿ, ಮಂದಹಾನ ಮಾಡಿತು!

ಬಿ.ಎನ್. ಸಿಂಧು

